

Deniz'e

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 27 Ekim 2015

Deniz'e

Buruk bir tebessüm denizde.
Mevsimplere küsmüş gibi.
Hani dokunsam dalgası kıyılara vuracak.
Tuzlu tuzlu akıtacak göz yaşlarını.
Ah be delikanlım!
Bu halin ne böyle?
Sen hüznü yaşarken,
Doğa kendi aleminde baksana.
Dillerine gem vurulmayanlar konuşur.
"Sularda sönmek niye?"

"Yarın başka bir gün olacak"
Yine insanlar koşturacak sokaklarda,
Yine birileri vurulacak.
Yine bebeler olacak,
Anasız babasız bebeler.
Yuvasız kuşlar olacak.
Ah be deniz!
"Korkunun ve arzunun hiç bir şeye faydası yok"
Her şeyi oluruna bırakmak varken,
"Bin defa ölmek niye?"

Sessizlik ateşi yakar seni.
Vur dalgalarını kıyılara.
Çıkar batık aşkları dibinden,
Dokunsun kumlara.
Bak şu midyelerinin güzelliğine.
Bak şu kaderini bekleyen balıklara.
Hele şu yakamoza bak bir.
Ne güzel her şeyin...
Bir tekne olsa açılırım seninle enginlere.
"Başını yalnızlığa gömmek niye?"

Kimler almamış o güzel adını?
Kimler dalga dalga olmamış senin gibi?
Kimler kucaklamamış isminle maviyi?
Ve kimler varmamış son limana denizim.
Bak şu doğan güneşe,
Güneş gündüzleri, yıldızlar geceleri kardeşin senin...
Kimin adı güneşle anılır böylesine.
Nerede sen de ki esrar?
Nerede sen de ki gizem?
"Yaşamak varken dönmek niye?"

Bak şu balıkçıya
Ne kadar mutlu seninle.
Ya şu kıyıda el ele tutuşan aşıklar.
Bir bakar mısın kumlarda oynayan şu küçük kıza,
Ne kadar da benziyor değil mi seninkine?
Herkes nasıl sevinçli,
Olur mu böyle senin boynunu bükmen?
Sen sulardan doğan bir ışıksın kardeşim.
Hiç aynaya baktın mı bugünlerde?
"Aynalara küsmek niye"

Şu ufukta giden yelkenli,
Ne kadar mağrur.
Takıl ardına haydi!
Takıl ki,
Güneşe götürsün seni.
Mavi aynana yansıt ışığını.
Yürü...
Sonuna kadar yürü.
Güneşe gömülmek varken,
"Sularda sönmek niye"

Şiir ve Yorum Mehmet Fikret ÜNALAN